

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXX

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXX

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XXX

a. Voorspoed en kinderzegen en de zegen Gods

Veel gelovigen zien een goed inkomen en krijgen van kinderen als bevestiging van een God welgevallig leven. Zelfs menig niet gelovig mens ervaart materiële voorspoed en kinderzegen als vrucht van een goede levenswandel en ziet het tegendeel - vooral al gauw bij anderen - als teken van een verkeerde wijze van leven. Feitelijk is daarmee het krijgen van kinderen voor velen gelijk aan het krijgen van loon, als ook vaak in arme tijden en landen kinderen voor de oudedagsvoorziening en daarmee als een soort vervanging van loon verwekt worden. Het 30e hoofdstuk van de thora behandelt dan ook het baren van kinderen als loon voor Jakobs vrouwen en het verkrijgen van vee als loon voor Jakob in één adem:

(Gen 30:5):	בן - zoon, kind	52
(Gen 30:16):	שכר loon	520

Anders echter dan als aldus voor velen in iedere tijd en cultuur en samenleving een goed loon en het hebben van kinderen doel op zichzelf is, zet in dit 30e hoofdstuk de thora die levenshouding neer als een najagen van vee. Het verwekken van kinderen vanuit niet een één worden in liefde met elkaar is volgens haar als het telen van vee:

(Gen 30:7):	בן שני ליעקב (van Rachels maagd) een tweede zoon voor Jakob	624	
(Gen 30:12):	בן שני ליעקב (van Lea's maagd) een tweede zoon voor Jakob	624	- Rachels en Lea's gaven van hun dienstmaagden aan Jakob om "zonen te krijgen" = 624 gelijk aan Labans telen van vee = 624
(Gen 30:36):	את צאן לבן het vee van Laban	624	

En het verkrijgen van loon op zich zoals in dit hoofdstuk middels het aanwenden van on-eigenlijke middelen als de geschilde staven van Jakob en niet als voortvloeiend vanuit het functioneren zelf komt volgens de thora niet boven een bestaan als van dieren uit:

(Gen 30:40):	וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן [41] והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן en hij stelde zich kuddes apart (als zijn loon) en niet zette hij hen bij het vee van Laban [41] En het was bij al het bronstig worden van het sterke vee dat legde Jakob de staven voor de ogen van het vee	5377
(Gen 30:16):	ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתני בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא en kwam Jakob van het veld in de avond en ging Lea uit hem tegemoet. En zij sprak: naar mij zul je gaan want een om loon verwerven heb ik je om loon verworven voor de liefdesappelen van mijn zoon. En hij sliep met haar die nacht	5377

- de staven en de liefdesappelen als onfunctioneel oneigenlijke loonmiddelen (= > onder)

Het 30e hoofdstuk vermeldt namelijk ook hoe het wel moet zijn. Want eerst wanneer God naar Rachels gebed tot ontvangen van een zoon luistert en dat het krijgen van een eigen zoon *vanuit liefde* impliceert, komt het geestelijke element = 1 ten opzichte van het alleen materiële = 4 te voorschijn:

(Gen 30:7): בן שני ליעקב **624 = 4 x 156** (=> boven)
(van Rachels dienstmaagd) een
tweede zoon voor Jakob

(Gen 30:24): יוסף **156 = 1 x 156**
Joseph (= Rachels eigen zoon)

Loon als doel op zich en niet als voortvloeiend uit dienstbaarheid doet de mens tot slaaf worden. God wilde Jakob belonen om zijn dienstbaarheid = de door God bestemde vorm van loon = 1:

(Gen 30:28): נקבה שכרך עלי **807 = 1 x 807**
(Laban): bestem jouw (Jakobs) loon bij mij

**- het echte loon altijd uitbetaald en wel op zijn laatst bij
overgang van de sabbat = 7 naar de andere zijde = 800 = 807**

- maar Jakob verzon trucs tot verkrijgen van *veel loon* (=> onder). En omdat zo ook voor hem loon een doel op zich was, hield hij Lea's loonaanspraken oftewel haar "onweerlegbaar hem voor loon verwerven" (Gen 30:16) voor legitiem om "zich door hem te laten dekken als door een stier" = "alleen de dierlijk materiële zijde van het één worden" = 4:

(Gen 30:16): ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי **3228 = 4 x 807**
בני וישכב עמה בלילה הוא
en zij sprak: naar mij zul je gaan, want "een om
loon verwerven heb ik je om loon verworven" (=
onweerlegbaar heb ik je om loon verworven) om
de liefdesappelen van mijn zoon. En hij lag met haar
in die nacht

Lea baart op dat "dekken" een zoon en ziet dat weer als loon voor het geven van haar dienstmaagd als vrouw voor Jakob (Gen 30:18):

*gaf de Eeuwige mij loon vanwege dat ik gaf mijn maagd **aan mijn man**. En zij gaf hem de naam Issjachar = "er is loon"*

Getuige haar woorden "aan mijn man" en zonder de woorden "tot vrouw" viel haar namelijk zwaar om een derde medeboeierster naast zich te creëren. Aldus had zij niet alleen haar dienstmeisje gegeven maar ook een deel van haar rechten bij Jakob opgegeven:

(Gen 30:9): זלפה שפחתה **915 = 1 x 915**
Zilpa haar maagd

(Gen 30:9): ותקח את זלפה שפחתה **1830 = 2 x 915**
en zij nam Zilpa haar maagd

- het geven van "Zilpa haar maagd" = 915 als dubbele gift = 2 x 915 in de ogen van Lea

Echter wist zij als geestelijk ingesteld mens dat ook Zilpa bestemd was om Jakob tot vrouw te zijn (=> onder):

(Gen 30:9): זלפה **122**
Zilpa

(Gen 30:9): ותקח את זלפה שפחתה **1830 = 15 x 122**
en zij nam Zilpa haar maagd

- Jah(we) (יה) = 15 x Zilpa (זלפה) = 122

En zo zag zij het loon voor het geven van haar maagd aan Jakob als sabbatsloon = 7 x 520 :

(Gen 30:9): ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה 3640 = 7 x 520
 en zij nam Zilpa haar maagd en gaf haar aan Jakob
 tot vrouw

(Gen 30:16): שכר 520
 loon

Die opvatting was echter opnieuw geen geestelijke maar had alleen Lea en niet de eigenlijke "loongerechtigde" = Ruben als kern en middelpunt:

(Gen 30:14): וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר 8300
 רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך [15] ותאמר לה
 המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר
 רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך
en hij (Ruben) vond liefdesappelen in het veld en hij bracht hen
 naar Lea zijn moeder. En sprak Rachel tot Lea: geef toch mij van
 de liefdesappelen van jou zoon [15] En zij sprak tot haar: soms
 een weinig jouw nemen mijn man dat je neemt ook de liefdesappe-
 len van mijn zoon. En sprak Rachel: voor dat zal liggen hij met jou
 deze nacht voor de liefdesappelen van **jouw zoon (= Ruben)**

יששכר - Issjachar - "er is loon" 830

(Gen 30:14): לאה אמו 83
 Lea, zijn moeder (van de vinder van de liefdesappelen = Ruben)

- Lea als middelpunt van een geschiedenis met Ruben aan begin en einde

Loon en bezit zijn alleen goed wanneer de eerste als *geschenk* Gods beschouwd wordt (= > onder) en de tweede niet aan de functionaliteit van de schepping onttrokken wordt:

(Gen 30:16): שכר 520 = 20 x 26
 loon

רכש 520 = 20 x 26
 het verworvene, bezit

- het wereldse = 2(0) verbonden met Jahwe (יהוה) = 26

Anders verdient men overeenkomstig de lettervorm van beide woorden in spiegelvorm nooit genoeg om de hebzucht te bevredigen en komt men in een materialistische cirkel terecht:

שכר -> רכש -> שכר -> רכש -> ... loon => bezit => loon => bezit => ...

Loon is derhalve geen bevestiging Gods van een goed leven wanneer niet voortkomend vanuit een dienstbaar zijn maar nagestreefd als doel op zich.

Ook de jonge Jakob zag echter loon nog zonder hoe of wat als bevestiging Gods en liet derhalve (= > boven) zichzelf vanwege loonaanspraken tot gemeenschap kopen:

(Gen 30:16): כי שכר שכרתיך 1500 - Jah(we) (יה) = 15
 want een om loon verwerven verwierf ik je

Uit dat "kopen voor loon" kwam Issjachar = "er is loon" voort en zo speelde ook in "huize Jakob" nog loon en het krijgen van kinderen = loon (= > boven) alom de hoofdrol:

(Gen 30:18): ותקרא שמו יששכר 1883
 en zij noemde zijn naam "er is loon"

(Gen 30:30): ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי 1883
 en nu: wanneer zal ik doen ook ik
 voor mijn huis

- naar getalwaarden: "wanneer zal ook ik tot loon komen"

- (Gen 30:17): ותהר ותלד ליעקב בן חמישי 1683
 en zij baarde Jakob een vijfde zoon
 (= Issjachar = "er is loon")
- (Gen 30:38): את המקלות אשר פצל 1683
 de staven welke hij geschild had (tot
 verkrijgen van **veel** loon)
- (Gen 30:25): שלחני ואלכה אל מקומי 1024 = 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2
 ולארצי
 zend mij heen want ik wil gaan
 naar mijn oord en naar mijn land
 (= Kanaän om voor mezelf te
 werken) **de dualistisch materiële opvatting = 2 x 2 x ...
 van het "land van belofte Kanaän" naar de op-
 vatting van "de hemel" van veel gelovigen =
 het "hiernamaals als land van belofte" als toe-
 komstig oord van materiële beloningen**

Voor Rachel en Lea bestond loon = beves-
 tiging Gods uit het krijgen van kinderen en zo ging het gevecht tussen hen om de gees-
 telijke hegemonie in de vorm van kinderzegen:

- (Gen 30:7): ותלד בלהה שפחת רחל בן 1560 = 3 x 520
 en baarde Bilha de maagd van Rachel een zoon
- (Gen 30:6): ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי 3120 = 6 x 520
 ויתן לי בן על כן קראה שמו דן
 en sprak Rachel: deed recht mij de Eeuwige
 en ook hoorde hij op mijn stem en gaf mij
 een zoon. Daarom noemde zij zijn naam Dan
- (Gen 30:9): ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה 3640 = 7 x 520
 en zij (Lea) nam Zilpa haar maagd en gaf haar
 aan Jakob tot vrouw
**- Lea's trachten om met één loon (שכר) = 520 meer dan Rachel "sabbatsloon"
 = 7 x 520 te verwerven**

Zo ook was in de ogen van Lea Rachels afdwingerige overwinning ongeestelijk = 4 en
 haar reactie daarop als die van een geestelijk ingesteld mens = 1:

- (Gen 30:1): ואם אין מתה אנכי [2] ויחר אף יעקב ברחל 19624 = 4 x 4906
 ... [7] ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן
 שני ליעקב [8] ותאמר רחל נפתולי אלהים
 נפתלתי עם אחתי גם יכלתי
 en wanneer niet (je me kinderen geeft) dan stervende
 ik ... [8] En sprak Rachel gevechten van de Eeuwige
 streed ik met mijn zuster; ook overwon ik
- (Gen 30:9): ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה 4906 = 1 x 4906
 שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה
 en zag Lea dat zij stil stond van te baren en zij nam
 Zilpa haar maagd en gaf haar aan Jakob tot vrouw

Echter was het gedrag van beiden werelds = 4, als getuige de volgende getalwaarde met
 nu ook Lea als deel van het wereldse handelen = 4 ten opzichte van de vermeende gees-
 telijke vrucht = 1 die verhouding geen werkelijke was:

- (Gen 30:8): נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי 6600 = 4 x 1650
 ותקרא שמו נפתלי [9] ותרא לאה כי
 עמדה מלדת ותקח את זלפה
 gevechten van de Eeuwige streed ik met mijn
 zuster ... [9] En zag Lea dat zij stil stond van
 te baren en zij nam Zilpa
- (Gen 30:10): ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן 1650 = 1 x 1650
 en baarde Zilpa de maagd van Lea Jakob een zoon

Na haar inzicht bij de naamsgeving van Juda (=> 29e hfdst) was Lea opnieuw in een con-
 currentieslag met haar zuster geraakt omdat deze Jakob met de zonen van haar maagd

Bilha alsnog naar zich had toegetrokken. Want na de overwinning van Rachel (Gen 30:8) middels het baren van haar dienstmaagd mocht Lea zelf alleen "voor loon" nog met Jakob een nacht samen zijn en moest zij zelfs Jakob op het veld tegemoet gaan om hem daarvoor van Rachel af te vangen (Gen 30:16). Weliswaar ging Jakob ook tot de dienstmaagd van Lea = Zilpa, want een vrouw niet kinderloos laten was plicht. Maar na een zoon wanneer ook slechts een "pleegzoon" van zijn geliefde Rachel ging Jakob niet meer naar Lea welke al kinderen had. Aldus meende Lea zich genoodzaakt te zien om opnieuw het gevecht met haar zuster aan te gaan. Bij de zonen van haar maagd echter spreekt zij reeds niet meer over het zich toeëigenen van Jakob maar over haar geluk, alhoewel zij getuige de affaire met de liefdesappelen en getuige de getalwaarden nog vol strijd met haar zuster voert:

(Gen 30:4): בלהה שפחתה לאשה 1171 = **1 x 1171**
 Bilha haar (Rachels) maagd tot vrouw
 (van Jakob)

- Bilha als Rachels overwinning

(Gen 30:10): ותלד זלפה שפחת לאה לייעקב בן [11] 2342 = **2 x 1171**
 ותאמר לאה בגד
 en baarde Zilpa de dienstmaagd van Lea Jakob een zoon [11] en sprak Lea: op het geluk

- Lea's terugvechten met Gad = "geluk" = 2 x 1171

Bij de geboorte van haar tweede "pleegkind" Asjer geeft Lea bij haar spreuk "op mijn geluk" met gelijke getalwaarde als van Rachels "ook overwon ik" als toelichting dat "dochters haar gelukkig zullen maken" (Gen 30:13). Inziende langzamerhand dat zij Jakobs hart nooit zou veroveren zegt zij dat "dochters wel voor haar geluk zullen zorgen". Het woord "dochters" verwijst naar de toekomst oftewel naar de eerst later tot vrouwen geworden toekomstige partners van haar vier zonen en twee pleegzonen, welke haar met een talrijk nageslacht wel gelukkig zouden maken. En dat stelt zij tegenover de overwinning van haar zuster:

(Gen 30:8): גם יבלתי 513
 (Rachel): ook overwon ik

- Rachels overwinning op haar zuster

(Gen 30:7): שפחת רחל 1026 = **2 x 513**
 dienstmaagd van Rachel

- twee overwinningen door twee zonen van Bilha = 2 x 513

(Gen 30:13): באשרי 513
 op mijn geluk (bij de tweede zoon =
 Asjer van Lea's dienstmaagd)

Eerst bij haar zesde eigen zoon Zebulon vecht Lea niet langer met haar zuster maar stelt zij zich dienend op. Niet zij maar Rachel en zelfs reeds Rachels dienstmaagd is Jakobs geestelijke oogappel = 1 (=> 29e hfdst):

(Gen 30:4): בלהה שפחתה לאשה 1171 = **1 x 1171**
 Bilha haar maagd tot vrouw
 (= "Rachels overwinning")

(Gen 30:20): ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב 4684 = **4 x 1171**
 הפעם יזבדני אישי כי ילדתי לו ששה
 בנים ותקרא את שמו זבולון
 en sprak Lea: beschonk de Eeuwige mij
 (met) een mooi geschenk. Dit keer zal **eren**
 (waarderen) mij mijn man want ik baarde hem
 zes zonen en zij noemde zijn naam Zebulon

- en zij noemt deze zesde zoon "een mooi geschenk Gods" (Gen 30:20). En daarmee heeft het idee van "loon" als doel op zich plaats gemaakt voor het idee van loon als geschenk

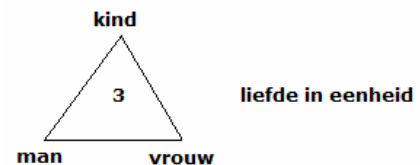
Gods (=> boven) en keert Lea terug tot haar geestelijke levenshouding van bij het baren van Juda (=> 29e hfdst):

(Gen 29:35): יהודה
Jehuda (Juda)

30

(Gen 30:30): זבד טוב
een mooi geschenk (= Zebulon)

30

De betekenis van het stamwoord *zabal* (זב) in de naam Zebulon is niet eenduidig vastgesteld, maar vanwege de betekenis van het woord als substantief waarschijnlijk in de zin van "woning" wordt het זבלני vaak met "hij zal bij mij wonen" vertaald. Omdat dan de vertaling "hij zal wonen mij" zou moeten zijn, zal eerder "hij zal woning verschaffen mij" bedoeld zijn. Want het woord *sabal* met *sameg* (סב) betekent "dragen" en zo kan ook "hij zal dragen mij" = "hij zal onderhouden mij" bedoeld zijn. En dat was voor Lea als de gestolen liefde van Jakob het uiterst bereikbare. Daarvan getuigt namelijk dat voor Jakob eerst de eerste zoon van de in zijn ogen met meer geest begiftigde Rachel (=> 29e hfdst) en geen van de zes zonen van Lea erfdrager van de belofte was. Want eerst na de geboorte van Joseph wilde hij terug naar Kanaän gaan:

(Gen 30:20): הפעם יזבלני אישי כי ילדתי
לו ששה בנים
dit keer zal eren mij (? => boven) mijn
man want ik baarde hem zes kinderen

1852 = 4 x 463

(Gen 30:25): כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
יעקב אל לבן שלחני
als baarde Rachel Joseph daar sprak
Jakob tot Laban: zend mij heen!

2315 = (4 x 463) + (1 x 463)

- het geestelijke element = 1 x 463 als Rachels meerwaarde in Jakobs ogen

Lea zou na haar bedrog nooit als vrouw Jakobs hart veroveren en zij zag dat tenslotte in. Rachel had haar eerste "pleegkind" Dan genoemd met de toevoeging dat God haar recht verschaft had:

(Gen 30:6): דן - Dan = "rechtszaak" (= Rachels recht)

54

- en zo noemt Lea haar laatste kind (דני = rechtszaak):

(Gen 30:21): דינה - Dina = "haar rechtszaak" (= Rachels recht)

69

- Dina = 69 = Rachels recht op Jakob = Dan (דן) = 54 plus Jah(we) (יה) = 15 = 69

De naam Dina houdt Lea's erkennen van het recht van haar zuster op Jakob in getuige de twee toegevoegde letters jod (י) en he (ה) = יה = Jah(we) aan de naam van Rachels eerste "pleegkind" = Dan. Lea ondertekende de aanspraak van haar zuster met de naam Jah(we) en nam genoegen met Jakobs respect of onderhoud (=> boven) voor zichzelf. Zo leefde zij met het haar door God geschonken schone geschenk, ook al was dat geschenk nog steeds niet helemaal alleen een geschenk maar ook beloning:

(Gen 30:20): כי ילדתי לו
want ik baarde hem (zes zonen)

520

(Gen 30:16): שכר
loon

520

- "want ik baarde hem zes zonen" gelijk aan "loon = zes zonen"

Lea had dankzij haar geestrijkheid Rachels recht erkend:

(Gen 30:21): דינה
Dina (= haar recht)

69

- maar Rachel had zich dat recht zonder God en tegen alle vermaning in toegeëigend:

(Gen 30:2): התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן ותאמר
הנה אמת בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה
גם אנכי ממנה [4] ותתן לו את בלהה שפחה לאשה
soms in de plaats van de Eeuwige ik welke onthield jou
de vrucht van de buik. En zij sprak: zie mijn maagd Bilha.
Ga tot haar opdat zij bare op mijn knie en ik gebouwd
worde ook ik uit haar [4] En zij gaf hem Bilha haar maagd
tot vrouw

6900

c. Zilpa en Lea's loon

Lea leefde met Jahwe en had ook geestelijk inzicht. Het geestelijke staat ten opzichte van het materiële in de verhouding 1 : 4 = een vorm van de verhouding 1 : 2 (=> 1e hfdst) en eerst Jakob zou de allround Israël = godsstrijder (Gen 35:10) worden:

מצרים	- Mizraïem = Egypte	380	= 2 x 190	=> 2 : 1
כנען	- Kanaän	190	= 1 x 190	
השטן	- de satan/tegenstander	364	= 2 x 182	=> 2 : 1
יעקב	- Jakob	182	= 1 x 182	

Bij die volledigheid paste derhalve de vier-één-verhouding van Jakob en vier vrouwen als basis van het godsvolk Israël. Lea zal niet vanwege één-vier-verhoudingen maar door de leiding Gods begrepen hebben dat ook haar dienstmaagd bestemd was om Jakob tot vrouw en daarmee hem tot vierde vrouw te worden. In die zin zag zij ook overeenkomstig volgende getalwaarden loon in het geven van haar dienstmaagd aan Jakob vanwege het laten worden van het voorgeslacht van het godsvolk Israël naar de volledige geestelijke = 1 en materiële werkelijkheid = 4:

(Gen 30:15): המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני
... [18] ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר [19]
ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב [20]
ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב
soms een weinig jouw nemen mijn man dat je neemt
ook de liefdesappelen van mijn zoon ... [18] En sprak
Lea: gaf de Eeuwige mijn loon vanwege dat ik gaf
mijn maagd aan mijn man ... [20] En sprak Lea: schonk
God mij een mooi geschenk = haar 2e (6e) eigen zoon

22036 = 4 x 5509

- Lea's 5e en 6e zoon en de voorgeschiedenis ertoe

(Gen 30:18): נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר
gaf de Eeuwige mijn loon vanwege dat ik gaf mijn
maagd aan mijn man en zij noemde zijn naam
Issjachar

5509 = 1 x 5509

- het volledig maken van de geestelijke = 1 en materiële basis = 4 van Israël als loon en geestelijke kern = 1 van het krijgen van Lea's eigen 5e en 6e zoon = 4

(Gen 30:16): שכר שכרתִיךְ בדודאי בני וישכב עמה בלילה
 הוא [17] וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד
 ... [20] ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד
 טוב הפעם יזבלני אישי
 een loon geven verwierf ik je om loon om de liefdes-
 appelen van mijn zoon en hij lag met haar die nacht
 ... [20] En sprak Lea: schonk God mij een mooi ge-
 schenk. Dit keer zal respecteren mij mijn man

14504 = 4 x 3626

- **Lea's 5e en 6e zoon en de voorgeschiedenis ertoe**

(Gen 30:18): נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
 gaf de Eeuwige mijn loon vanwege dat ik gaf
 mijn maagd aan mijn man

3626 = 1 x 3626

- **het volledig maken van de geestelijke = 1 en materiële basis = 4 van Israël als loon en geestelijke kern = 1 van het krijgen van Lea's eigen 5e en 6e zoon = 4**

c. Esau en de kinderen van Lea

Evenals Esau wel nakomeling van Jitzak maar geen erfgenaam van de bond was, heeft Jakob lange tijd de kinderen van Lea niet gezien als mede erfgenamen van de bond Gods. Want Lea had hem mede bedrogen en ook daarom zag Jakob eerst in de eerste zoon van Rachel zijn eerstgeborene en drager van de belofte Gods aan Abraham:

(Gen 30:25): ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
 יעקב אל לבן
 en het was als baarde Rachel Joseph dat
 sprak Jakob tot Laban (dat hij terug naar
 Kanaän wilde)

1948

- **geboortjaar Abraham = 1948**

Eerst vanwege deze wilde hij terug naar het Kanaän, wat God aan Abraham en zijn nazaad beloofd had. Maar zelfs de zonen van Rachels maagd Bilha hadden hem al weg van Lea in de armen van Rachel gedreven:

(Gen 30:3): הנה אמתִי בלהה בא אליה ותלד על ברכי
 zie mijn maagd Bilha. Ga tot haar opdat zij
 bare op mijn knie

1374

(Gen 30:15): המעט קחתך את אישי
 (Lea): soms een weinig jouw nemen mijn man?!

1374

Derhalve had Rachel op het krijgen van die twee "pleegkinderen" gezegd (Gen 30:8):

gevechten van de Eeuwige streed ik met mijn zuster; ook overwon ik

d. Rachels strijd

Lea worstelde ondanks haar vaak verkeerde instelling samen met Jahwe (=> 29e hfdst), maar Rachel streed alleen vanuit menselijke gedachten en met menselijke middelen. Zo reeds spreekt ze Jakob aan alsof hij de Eeuwige is:

אלהים
 de Eeuwige

86

(Gen 30:3): ותאמר אל יעקב
 en zij (Rachel) sprak tot Jakob
 (geef mij kinderen)

860

- **Jakob als de Eeuwige = 86 in het groot = 860**

Vervolgens wil zij via haar maagd en daarmee middels een uitsluitend menselijk materieel behelpen kinderen krijgen:

(Gen 30:3): ותאמר הנה אמתי בלהה **1200**
 en zij (Rachel) sprak: zie mijn maagd Bilha
- het uiterste der materie = 12 (= > 6e hfdst) in het groot = 1200

- en dicht dienovereenkomstig het resultaat een dualistisch materiële God = 200 toe:

(Gen 30:6): דנני אלהים **200**
 verschaftte recht mij (Rachel) de Eeuwige
- achterstand in kinderen als "onrecht" voor de ware liefde van Jakob = Rachel

En die dualistisch geïnterpreteerde Jahwe = 2 x 26 zou haar ook het tweede moederschap via haar maagd verschaffen:

(Gen 30:7): ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב **2132 = 2 x 26 x 41**
 en baarde Bilha de maagd van Rachel een
 tweede zoon voor Jakob
- een dualistische Jahwe (יהוה) = 2 x 26 x het moederschap (אם) = 41

Rachel had "zelf de gevechten van de Eeuwige gestreden" in plaats van God te vragen. Ze had "op bovenmenselijke wijze" zonen gerealiseerd en had er haar zuster tot zelfs na diens baren van haar zesde en laatste zoon mee buitengesloten (= > boven):

(Gen 30:8): נפתולי אלהים **662**
 gevechten van de Eeuwige (streed Rachel)
 (Gen 30:19): בן ששי **662**
 een zesde zoon (voor Lea)
 (Gen 30:20): זבולון - Zebulun **95** - Lea's zesde zoon
 (Gen 30:8): נפתלי - Naphtali **570 = 6 x 95** - Rachels tweede "pleegzoon"
- niphtalti = "ik streed" = Rachels "bovenmenselijke strijd"

Want voor Jakob ging zelfs reeds de eerste zoon van de maagd van zijn liefde Rachel voor al Lea's lieflijke kinderen (= > boven). In zijn ogen zou eerst deze vader van het door Jahwe = 26 gegeven toekomstige en meestal qua getalwaarde met de 12 stammen aangeduide godsvolk kunnen worden:

(Gen 30:6): ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי **3120 = 26 x 120**
 ויתן לי בן על כן קראה שמו דן
 en sprak Rachel: God heeft me recht verschaft
 en ook op mijn stem gehoord en mij een zoon
 gegeven. Daarom noemde zij zijn naam Dan
- Jahwe (יהוה) = 26 x de 12 stammen Israëls

(Gen 30:6): דן - Dan **54** - 1e zoon van Rachels maagd
 (Gen 30:8): נפתלי - Naphtali **570** - 2e zoon van Rachels maagd

624 = 26 x 2 x 12

- de 12 stammen Israëls en Jahwe (יהוה) naar Rachels dualistische opvatting = 26 x 2 (= > boven)

Jakob meende met de zonen van de maagd van Rachel tot zijn doel van een "geestelijk nageslacht Israël" = 2 x 26 x 12 te zijn gekomen. Zij overstraalden in waarde de zonen van Lea, hoeveel het er ook nog mochten worden:

(Gen 30:3): אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי
 ... [8] ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם
 אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי **16830**
 mijn maagd Bilha: ga tot haar opdat zij bare op mijn knie en
 ik gebouwd worde ook ik uit haar ... [8] ook overwon ik en
 zij noemde zijn naam Naphtali

- tekstgedeelte van Rachels overwinning met Bilha en haar twee zonen

(Gen 30:17): ותהר ותלד ליעקב בן חמישי **1683**
 en zij (Lea) werd zwanger en baarde Jakob een vijfde zoon

- iedere volgende zoon van Lea als relatief onbelangrijk = 1/10e van 16830

En daarom ging hij in eerste instantie niet meer naar Lea toe en bestond daaruit de overwinning van Rachel:

(Gen 30:9): ותרא לאה כי עמדה מלדת **1266**
 en zag Lea dat zij stilstond van te baren

(Gen 30:2): [2] ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
 ... שפחת רחל בן שני ליעקב [8] ותאמר רחל
 נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי **18990 = 15 x 1266**
 en ontbrandde de toorn van Jakob ... [8] En sprak
 Rachel ik streed bovenmenselijke gevechten met mijn
 zuster, ook overwon ik

**- Rachels aanvankelijke tegenslag en uiteindelijke overwinning =
 Jah(we) (יה) = 15 x "en hield op Lea met baren" = 1266 = 18990**

En daaruit bestond ook de "gerechtigheid" van Rachel, omdat als gezegd reeds haar eerste "pleegkind" Dan = "recht spreken" voor Jakobs de vervulling van de belofte van het geestelijke nageslacht en daarmee Rachels overwinning was:

(Gen 30:4): ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
 ... שני ליעקב [8] ותאמר רחל נפתולי
 אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי **13570 = 10 x 1357**
 en zij gaf hem Bilha haar maagd tot vrouw ... [8] En
 sprak Rachel ik streed bovenmenselijke gevechten met
 mijn zuster ook overwon ik

(Gen 30:5): ותהר בלהה ותלד ליעקב בן **1357**
 en werd zwanger Bilha en zij baarde
 Jakob een zoon (= Dan)

- de overwinning = 13570 reeds in de eerste zoon van Rachels maagd = 1357 samengevat

Zij was de ware liefde en daarmee de ware vrouw van Jakob en derhalve was met die overwinning in haar ogen recht geschied (Gen 30:6):

God heeft me recht verschaft en ook op mijn stem gehoord en mij een zoon gegeven

Aldus leek Bilha de definitieve overwinning voor Rachel gebracht te hebben:

(Gen 47:12): ט **89**
 kinderen

(Gen 30:7): בלהה שפחת רחל **1068 = 12 x 89**
 Bilha de dienstmaagd van Rachel

- Bilha als voortbrengster voor Rachel van de 12 stammen Israëls aan kinderen (ט) = 89

(Gen 30:8): גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי **2136 = 2 x 12 x 89**
 ook overwon ik en zij noemde
 zijn naam Naphtali **- dubbele overwinning met de 2e zoon van Bilha**

Maar God geeft geen gehoor aan afdwingen en ijverzucht (Gen 30:1):

- (Gen 30:1): ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין
en zij sprak tot Jakob: geef op mij zonen en
wanneer niet!... (zal ik sterven) **1122**
- voor "zonen" minstens 2 x 1122
- (Gen 30:6): ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע
בקלי ויתן לי בן **2244 = 2 x 1122**
en sprak Rachel: God heeft me recht
verschafte en ook op mijn stem gehoord
en mij een zoon gegeven

Derhalve gaf hij met Dan een zoon aan Bilha en niet aan Rachel zoals zij zelf stelde:

- (Gen 30:6): ויתן לי בן **558**
en hij (God) gaf me een zoon

En naar Rachel luisterde hij eerst later met het geven van een eigen zoon:

- (Gen 30:22): וישמע אליה אלהים **558 = 18 x 31**
en luisterde naar haar
(Rachel) de Eeuwige **- de liefde (האהבה) 18 (=> boven) x God (א) = 31**

De zonen van de bijvrouwen van Jakob zouden slechte zonen en daarmee geen alenige erfdragers van de belofte blijken te zijn (Gen 37:2) en zo waren die zonen geen verhooring Gods van haar gebed. Zij zelf zou een zoon krijgen en wel een geestelijk hoogwaardigere zoon en die kan men niet zelf organiseren:

- (Gen 30:2): ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי
אשר מנע ממך פרי בטן **3076**
en ontvlamde de toorn van Jakob tegen Rachel en
hij sprak: soms in de plaats van de Eeuwige ik
welke terughield van jou de vrucht van de buik?
- (Gen 30:23): ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי **3076**
en zij (Rachel) ontving en baarde een zoon en zij
sprak: nam weg de Eeuwige mijn schande

Rachels weggenomen smaad (Gen 30:23) was echter niet haar kinderloosheid maar hoe zij ermee omgegaan was:

- (Gen 30:1): ותקנא רחל באחתי ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם
אין מתה אנכי [2] ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת
... [4] ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
יעקב **10990**
en was ijverzuchtig Rachel op haar zuster en sprak tot Jakob:
geef mij zonen en wanneer niet stervend ik ... [4] En zij gaf
hem Bilha haar maagd tot vrouw en ging tot haar Jakob
- (Gen 30:23): את חרפתי **1099**
mijn (Rachels) smaad
- "mijn smaad" = 1099 als samenvatting van Rachels
omgaan met haar kinderloosheid = 10990

De eigen oplossingen van Rachel werden ook evenzo gemakkelijk weer teniet gedaan als zij met al haar krachten er iets mee bereikt had:

(Gen 30:8): נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי [9] ותרא לאה כי עמדה מלדת gevechten van de Eeuwige streed ik met mijn zuster; ook overwon ik en noemde zij zijn naam Naphtali [9] En zag Lea dat zij stil stond van te baren

5563

- Lea baart niet meer door Rachels inpalmen van Jakob

(Gen 30:15): ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך en zij sprak tot haar: soms weinig jouw nemen mijn man dat je zult nemen ook de liefdesappelen van mijn zoon. En sprak Rachel: voor dat zal hij liggen met jou vannacht voor de liefdesappelen van je zoon

5563

- Lea krijgt weer toegang tot Jakob doordat Rachel hem voor liefdesappels weggeeft (en zal weer baren)

Want in de categorie van het te werk gaan met alleen menselijke middelen en het niet van God verwachten valt ook Rachels streven om de liefdesappelen van Ruben te bemachtigen. Immers was Ruben de eerstgeborene van "die vruchtbare zuster" van haar en "diens liefdesappelen in de tijd van de oogst" moesten wel vruchtbaarheid ook voor haar bewerkstelligen:

(Gen 30:1): הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי geef hier mij zonen en wanneer niet stervend ik

788

(Gen 30:14): ראובן בימי קציר חטים Ruben in de dagen van de oogst van het tarwe

788

(Gen 30:14): ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך en sprak Rachel tot Lea geef toch mij van de liefdesappelen van je zoon

1640 = 40 x 41

- het moederschap (אמ) = 41 naar werelds idee = 40

Dat is het kenmerk van "heidens geloof in tovermiddelen" en Rachel zou dan ook later de huisgod van haar vader stelen (Gen 31:19). Met liefdesappelen meende de onveranderlijk Jakobs geestelijke voorkeur hebbende Rachel = 1 ook de materiële zijde van het kinderen krijgen = 4 te kunnen verwerven:

רחל Rachel 238 = 1 x 238

(Gen 30:14): ותאמר רחל אל לאה en sprak Rachel tot Lea 952 = 4 x 238

1190 = 5 x 238

- maar zij hielpen haar niet. Wel hielpen ze Lea, welke in ruil voor die liefdesappelen met Jakob sliep en zo middels de gang der dingen naar de natuurwetten Gods en niet middels toverformules en wondermiddelen als toverdranken en liesdesappelen zwanger werd. God schonk Lea zowel het materiële = 4 als het geestelijke = 1 en daarmee alles wat Rachel met haar ruilkoop tevergeefs had proberen te verkrijgen:

(Gen 30:17): וישמע אלהים אל לאה ותהר en hoorde de Eeuwige op Lea en zij werd zwanger 1190 = 5 x 238 - Rachel (רחל) = 238

- Lea's zwanger worden in ruil voor de liefdesappelen

Aldus kwam de op zich betekenisloze vondst = 1377 Lea ten goede in het groot = 13770:

(Gen 30:14): וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
en ging Ruben in de dagen van de oogst van de tarwe en
hij vond liefdesappelen in het veld **1377**

(Gen 30:14): ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך [15] ...
עמה בלילה הוא [17] וישמע אלהים אל
לאה ותהר **13770**
en sprak Rachel tot Lea: geef toch mij van de liefdesappelen
van je zoon ... [17] En hoorde de Eeuwige op Lea en zij werd
zwanger

Echter zorgde God dat ook Lea met haar zeven eigen kinderen en de twee zonen van haar dienstmaagd niet die overhand over Rachel met slechts de twee zonen van haar dienstmaagd kon krijgen:

(Gen 30:14): וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים
... מדודאי בנך [15] ותאמר לה המעט קחתך את
אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכך ישכב
עמך הלילה תחת דודאי בנך **9154**
en ging uit Ruben in de dagen van de tarweoogst en hij vond
liefdesappelen ... [15] ... daarvoor zal hij liggen met jou deze
nacht voor de liefdesappelen van je zoon

- Rachel geeft haar overwinning uit handen

(Gen 30:19): ותלד בן ששי ליעקב [20] ותאמר לאה זבדני אלהים
... ותקרא את שמו זבולון [21] ואחר ילדה בת
ותקרא את שמה דינה [22] ויזכר אלהים את רחל **9154**
en zij baarde een zesde zoon voor Jakob ... [21] en daarna
baarde zij een dochter ... [22] **En gedacht de Eeuwige Ra-
chel**

- God herstelt nu voor Rachel het evenwicht = 9154 en 9154

e. Jakobs loon

Jakob verweet Rachel terecht dat hij niet de Eeuwige was om haar kinderen te kunnen laten krijgen (=> boven). Echter laat dan schijnbaar hij het voor hem bestemde soort vee middels geschilde takken bronstig worden en dus had hij ook Rachels vruchtbaarheid kunnen bewerkstellingen. Overeenkomstig de getalwaarden werkte het praktische deel van zijn ingreep wel:

(Gen 30:2): פרי בטן **351**
de vrucht van de buik (kan ik soms geven ...?)

(Gen 30:40): ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן
לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על
צאן לבן **3510**

**- de vrucht van de buik van het klein-
vee gemanipuleerd door het vee
voor de donkeren/gestreepten te
zetten**

- maar was zijn tovertruc met de geschilde staven naar het onwerkzame idee van Rachel. Want Rachel kon geen kinderen krijgen middels de liefdesappelen van Ruben (=> boven):

(Gen 30:14): ותחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן **2092 = 4 x 523**
soms in de plaats van de Eeuwige ik welke te-
rughield van jou de vrucht van de buik?

(Gen 30:14): וימצא דודאים בשדה **523 = 1 x 523**
en hij (Ruben) vond liefdesappelen in het veld

- Rachels "magische" oplossing = 1 voor een materieel probleem = 4

- en Jakob kon niet het juiste vee bronstig laten worden:

(Gen 30:14): התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן **2092**
soms in de plaats van de Eeuwige ik welke terughield van jou de vrucht van de buik?

(Gen 30:41): ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים **2092**
en legde Jakob de staven voor de ogen van het vee in de drinkbakken

En zo spreekt Jakob later (Gen 31:8-12) niet meer over de geschilde takken maar over het ingrijpen Gods om het juiste vee drachtig te laten worden (=> 31e hfdst). Zijn methode van de geschilde takken om het voor hem bestemde vee veel te laten worden was niet alleen naar het idee van Rachel:

(Gen 30:1): הבה לי בנים **154**
geef op mij zonen!

(Gen 30:32): נקד **154** - de eerste door Jakob te manipuleren soort
gevekt

(Gen 30:1): ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין **1122 = 2 x 561**
en zij sprak tot Jakob geef op mij zonen en wanneer niet!... (zal ik sterven)

(Gen 30:32): כל שה נקד וטלוא **561 = 1 x 561**
ieder lam gevlekt en gespikkeld

- voor "zonen" minstens 2 x 561

(Gen 30:3): הנה אמת בלהה בא אליה ותלד **1697**
על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה
zie mijn maagd Bilha ga tot haar dat zij zal baren op mijn knie en ik zal worden gebouwd ook ik uit haar

(Gen 30:37): מחשף הלבן אשר על המקלות **1697**
ontblotend het wit (de Laban) welke aan de takken

- ontblotend de Laban aan de takken

- maar was zelfs in dubbele mate:

(Gen 30:14): בימי קציר חטים **529**
in de dagen van de oogst van de tarwe (vond Ruben liefdesappelen)

(Gen 30:37): ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון **1058 = 2 x 529**
en nam zich Jakob tak(ken) van de frisse zilverpopulier en (van) de amandelboom en (van) de kastanjeboom

- en in driedubbele mate naar haar toverstafidee:

(Gen 30:3): הנה אמת בלהה בא אליה ותלד על ברכי **1374**
zie mijn maagd Bilha. Ga tot haar opdat zij bare op mijn knie

(Gen 30:37): ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון **4122 = 3 x 1374**
ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות

en nam zich Jakob een staf(staven) van de frisse zilverpopulier en (van de) amandelboom en (van de) kastanjeboom en schildte aan hen witte strepen, ontblotend het wit welke aan de staven

- drie verschillende staven
= 3 x Rachels idee

Want getuige de geschiedenis van Hagar en Isjmaël kent een kind zijn ware moeder en zo is ook het laten baren van een dienstmeisje op de knie van haar meesteres een niet

werkende toverformule tot verkrijgen van kinderen. Hooguit voor wat het lichamelijke betreft is dat mogelijk en is dan gelijk aan het telen van vee (=> boven):

(Gen 30:40): ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן 1292 = 4 x 323
 en hij richtte de gezichten van het vee op het ge-
 vlekke en al het donkere onder het vee van Laban

(Gen 30:3): ואבנה גם אנכי ממנה 323 = 1 x 323
 en ik zal gebouwd worden ook ik uit haar

- Rachels "moederschap" als negatief geestelijke kern = 1 van het slechts lichamelijke = 4

- als in getalwaarde ook omgekeerd te vinden:

(Gen 30:5): ונתהר בלדה ותלד ליעקב בן [6] ותאמר 5168 = 4 x 1292
 רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן
 על כן קראה שמו דן [7] ותהר עוד
 en werd zwanger Bilha en zij baarde Jakob een zoon
 [6] En sprak Rachel ... [7] En zij baarde nogmaals

(Gen 30:31): אשובה ארעה צאנך אשמר 1292 = 1 x 1292
 Opnieuw zal ik herder zijn; jouw vee zal ik weiden

- Jakobs "veeteelt" als negatief geestelijke kern = 1 t.o.v. van Rachels "moederschap" = 4

Maar de band kind-moeder is met alchemistische middelen evenmin te bewerken als tot bronstig laten worden van het krachtige vee bij het drinken geschilde staven kunnen werken. Want weliswaar hebben de hebreeuwse woorden voor "kracht" en voor "dorst" dezelfde getalwaarde en dezelfde letters in omkering van elkaar:

אמץ	- kracht	131
צמא	- dorst	131

- maar die gelijkheid maakt nog niet de formule "dorst + geschilde staven = bronstig bij gestreep vee worden". In werkelijkheid maakten ook op Jakobs leggen van toverstaven de krachtigen slechts de helft van de bronstig wordende dieren uit:

(Gen 30:38): ויחמנה בבאן לשתות 1310 = 10 x 131
 en zij werden bronstig bij hun komen om te drinken

(Gen 30:42): הקשרים 655 = 5 x 131
 de krachtigen

Op soortgelijke wijze is de gezamenlijke getalwaarde van de woorden voor "gevekt" en "gespikkeld" en "zwart" als de kenmerken van het door Jakob gevraagde vee weliswaar dezelfde als van het leggen van de staven "tegenover het vee":

(Gen 30:32): נקד 154 gevlekt	
טלוא 46 gespikkeld	
חום 54 zwart	
(Gen 30:38): לנכח הצאן 254 tegenover het vee	

- maar ook dat kan geen werkzame formule opleveren om met staven het vee meer "gevekten" en "gespikkelden" en "zwarten" te laten werpen.

Uiteraard was Lea's geven van haar maagd Zilpa eenzelfde "geluksformule":

(Gen 30:13): ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות
 en sprak Lea "op mijn geluk" want zullen
 gelukkig prijzen mij (de) dochters

2251

- Lea's spreuk bij de tweede zoon van haar maagd Zilpa

(Gen 30:37): ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון
 ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות
 ... הצאן ברהטים ליחמנה במקלות [42] ובהעטיף
 הצאן לא ישים
 en nam zich Jakob staf (staven) van de frisse populier (= de
 jonge populier) ... [42] En wanneer zwak zijnde het vee niet
 legde hij hen

22510

- het gedeelte van Jakobs truc met de staven = 10 x 2251

- en zo noemde zij haar eerste zoon "geluk" en haar tweede zoon "geluk". Of men geluk heeft in het leven of niet hangt echter samen met concrete situaties en de op medemen-
 sen gemaakte indrukken en die situaties en indrukken kan men niet met geluksformules
 veranderen. Want Lea bleef bij Jakob de verkeerde indruk wekken met haar pogen om
 hem voor zich te bemachtigen. En zo hield haar geluk meteen weer op als Rachel Joseph
 baarde:

(Gen 30:11): גד - Gad 7

(Gen 30:13): אשר - Asjer 501

- Lea's gelukszonen

508

(Gen 30:37): אסף אלהים את חרפתי [24] ותקרא את שמו יוסף
 לאמר יסף יהוה לי בן אחר [25] ויהי כאשר ילדה
 רחל את יוסף
 nam weg de Eeuwige mijn schande [24] En zij noemde zijn
 naam Joseph door te zeggen: moge toevoegen Jahwe mij
 een andere zoon [25] En het was als baarde Rachel Joseph =>

5080

**=> dat Jakob naar Kanaän wil gaan vanwege Joseph als in zijn
 ogen eerst de erfgenaam van de belofte zijnde (= > boven)**

Vooraf Rachel maar ook Jakob en Lea verwachtten aanvankelijk succes van alchemisti-
 sche tovermiddelen:

(Gen 30:38): ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקות
 המים
 en hij legde de staven welke hij geschild had in
 de rinnen, in de drinkbakken van het water

3361

- Jakobs geloof in tovermiddelen

(Gen 30:14): וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים
 בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל
 לאה תני נא לי מדודאי בנך [15] ותאמר לה
 המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני
 en ging Ruben in de dagen van de oogst van de tar-
 we en hij vond liefdesappelen ... en sprak Rachel
 tot Lea: geef toch mij van de liefdesappelen van
 je zoon [15] En zij sprak tot haar: soms een weinig
 jouw nemen mijn man dat je neemt ook de liefdes-
 appelen van mijn zoon

6722 = 2 x 3361

**- Rachels geloof en gezien haar reactie ook Lea's geloof
 in liefdesappelen = 2 x Jakobs geloof in tovermiddelen = 3361**

Lea's truc werkte niet en Jakobs truc met de geschilde takken werkte niet, ook al lijkt
 voor wat het laatste betreft iets anders beschreven te zijn:

(Gen 30:39): ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים
נקדים וטלאים
en werden bronstig het vee bij de staven en wierpen
het vee gestreepten en gevlekt en gespikkelden

1988

Er staat echter alleen dat het vee *bij* de staven en *niet vanwege* de staven bronstig werd en zo is dit gedeelte een samenvatting van het gedeelte van Jakobs aangaan van een hernieuwd dienstverband en zijn verwerven van vee **nog voor** zijn in gereedheid brengen en leggen van toverstaven:

(Gen 30:31): ... אשובה ארעה צאנך אשמר [32] אעבר בכל צאנך ...
בכשבים ויתן ביד בניו [36] וישם דרך שלשת ימים
בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת
[37] ויקח לו יעקב מקל
opnieuw wil ik weiden; jouw vee wil ik hoeden ... [36] En
hij zette een weg van drie dagen tussen hem (zijn zonen
met Jakobs vee) ... [37] En nam Jakob zich staf (staven)

19880

Jakobs truc was zelfs een herhaling van zijn onnodige list tot ontwending van de zegen van Esau. God had hem hoe dan ook de zegen doen toekomen (= > 27e hfdst) en ook nu zou de Almachtige zelf Jakob vee naar gerechtigheid doen toekomen. Het zelf willen herstellen van onrecht leidt tot veranderd gedrag ten opzichte van opponenten en vertrouwen op God doet tot innerlijke rust en daarmee vaak ook tot meer goodwill van opponenten komen. In het algemeen zijn zonder de wrevel van onrechtgevoelens situaties van onrecht beter te herstellen:

hetgeen niets met een inhoudsloos vergeven van doen heeft. Niet haten en redeloos vergeven worden vaak vereenzelvigd maar zijn twee verschillende zaken. God haat niet maar vergeeft ook niet zonder berouw. Ook de mens zal niet nadragen en tevens anderen het berouw c.q. de spijt niet bemoeilijken door met misplaatste goedheid over misdaad heen te stappen

- en God kent anders dan de mens de op ieder onrecht passende hoeveelheid van vergoeding en de juiste soort van vergoeding. Zelf vergooit men snel zijn rust en tijd voor ontwikkeling aan het vergaren en blijven vergaren van het al dan niet ook werkelijk ten onrechte door anderen onthoudene, waar God meestal de mens op paden van materieel misschien minder maar geestelijk des te meer verworvenheid wil leiden. Steeds blijkt dan ook het materieel mindere te volstaan en vaak zelfs zozeer dat men over houdt en niet weet waaraan het resterende te besteden.

In eerste instantie wil Jakob zijn achterstand aan loon inhalen door in het land Kanaän te gaan werken:

(Gen 30:30): ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
en breidde zich tot veelheid uit (het vee)
en zegende Jahwe jou op mijn voetstappen

1576

- **Labans winst als "Jakobs achterstand"**

(Gen 30:25): ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
אל מקומי ולארצי
en sprak Jakob tot Laban: zend mij heen
en ik wil gaan naar mijn plaats en naar
mijn land (om voor mezelf te werken)

1576

- **Jakobs wil tot inhalen**

Men kan echter geen verlies en ook geen tijd inhalen, want slechts verbruikt men nieuwe tijd en nieuwe krachten voor oude dingen bij verzaken van het nieuwe. Zonder enige bezit en faciliteit in het land Kanaän had uit het inhalen ook niet snel wat kunnen worden en zo grijpt God in door bij Laban welwillendheid tot geven van loon te bewerkstelligen:

(Gen 30:25): ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי
en sprak Jakob tot Laban: zend mij heen en ik wil
gaan naar mijn (thuis)oord **1239**

(Gen 30:27): ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך
en sprak tot hem Laban: wanneer toch ik vond ge-
genade in jouw ogen! **1239**

Jakob echter staart zich blind op zijn gerechtigheid en ziet deze als de geestelijke kern =
1 van Labans ongerechtigheid = 4:

(Gen 30:27): ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן
בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך
en sprak tot hem Laban: wanneer toch ik
vond genade in jouw ogen! Ik vermoed dat
zegende mij Jahwe vanwege jou **2416 = 4 x 604**

(Gen 30:33): צדקתי
mijn (Jakobs) gerechtigheid **604 = 1 x 604**

- **Jakobs omdraaien van Labans goodwill = 1 en zijn gerechtigheid = 4 in 4 : 1**

(Gen 30:30): ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי [31]
ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן
לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה
אשובה ארעה
en nu: wanneer zal ik doen ook ik voor mijn
huis. [31] En hij sprak: wat zal ik geven jou;
maar sprak Jakob niet zal je me geven iets;
wanneer je doet mij deze zaak zal ik terugke-
ren en herder zijn **5812 = 4 x 1453**

(Gen 30:33): וענתה בי צדקתי ביום מחר
en zal getuigen voor mij mijn gerechtigheid
op de dag van morgen **1453 = 1 x 1453**

- **Jakobs omdraaien van Labans goodwill = 1 en zijn gerechtigheid = 4 in 4 : 1**

Zelfs aan Labans erkenning vanwege Jakob gezegend te zijn ontbreekt voor Jakobs ge-
voel nog de erkenning van hemzelf:

(Gen 30:30): לרגלי
op mijn schrede (werd jij gezegend) **273 - Jakobs inschatting**

(Gen 30:27): בגללך
vanwege jou (werd ik gezegend) **85 - Labans inschatting**

(Lev 26:42): יעקוב
Jakob (יעקב in full zoals in Lev 26:42) **188 - verschil in taxatie**

En zo is zijn voorstel tot loon geheel gericht op het terughalen van het "dankzij zijn werk
door Laban onterecht verkregen goed", als het volgende deel = 6180:

(Gen 30:30): ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם
אנכי לביתי [31] ויאמר מה אתן לך ויאמר
יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה
en zegende jou Jahwe op mijn schrede. En nu wanneer
zal ik doen ook ik voor mijn huis! [31] En hij sprak: wat
zal ik geven jou en sprak Jakob: niet zal je geven me
iets wanneer je doet mij deze zaak: (Jakobs voorstel) **6180**

- samengevat is in de twee direkt eraan voorafgaande woorden = 618:

(Gen 30:30): ויפרץ לרב
en het (jouw Labans vee) breidde zich uit tot veelheid **618**

Jakob bood aan zijn dienst voort te zetten met als enige doel om terug te pakken:

(Gen 30:31): אשובה ארעה צאנך אשמר **1292**
en opnieuw wil ik weiden jouw
kleinvee en behoeden

(Gen 30:40): ויתן פני הצאן אל עקד וכל **1292**
חום בצאן לבן
en hij richtte de gezichten van het kleinvee
op het gestreepte en al het donkerkleurige
van het kleinvee van Laban

En vanuit die "zijn gerechtigheid" = 124 = 4 x God (5א) = 31 neemt hij zelf:

(Gen 30:30): גם אנכי **124** - **wanneer zal ook ik doen voor mijn huis**
ook ik

(Gen 30:37): ויקח **124** - **en hij nam zich staven**
en hij nam

- en vervangt hij Labans goodwill voor zijn ingreep met de geschilde takken:

(Gen 30:29): את אשר עבדתך **1408 = 4 x 352**
(je weet) hoe (zeer) ik je gediend heb
(Gen 30:42): והיה העטפים ללבן **352 = 1 x 352**
en werd(en) de zwakken voor Laban

} **4 => 1**

- **Jakobs omdraaien van zijn dienstbaarheid = 1 en van zijn oneigenlijk verwerken van loon (= > boven) = 4 in 4 : 1**

(Gen 30:26): ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי **2876 = 4 x 719**
אשר עבדתך
en ik wil gaan want jij kent mijn dienst
(met) welke ik je gediend heb
(Gen 30:42): ובהעטיף הצאן לא ישים **719 = 1 x 719**
en voor het zwakke van het vee
niet legde hij hen (de staven)

} **4 => 1**

- **Jakobs omdraaien van zijn dienstbaarheid = 1 en van zijn oneigenlijk verwerken van loon (= > boven) = 4 in 4 : 1**

Het laatste = 719 is derhalve een samenvatting van zijn oneigenlijke verwerken = 7190:

(Gen 30:40): ולא שתם על צאן לבן [41] והיה בכל יחם הצאן **7190**
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן
ברהטים ליחמנה במקלות [42] ובהעטיף הצאן
לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב
en niet zette hij hen bij het vee van Laban [41]
en was bij alle bronstig worden van het krachtige vee
dat legde Jakob de staven voor de ogen van het vee in de
drinkbakken tot bronstig worden bij de staven [42] En bij
zwak zijn van het vee niet legde hij hen en werd(en) de
zwakken voor Laban en de sterken voor Jakob

Jakob ziet het tekort gekomen als rechtvaardiging = 1 voor een aanpak naar wereldse methode om tot loon te komen = 4:

(Gen 30:30): כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי
 want weinig wat was van jou voor mij(n) dienen en het breidde zich uit tot veelheid en zegende Jahwe jou op mijn schrede. En nu: wanneer zal ik doen ook ik voor mijn huis

4349 = 1 x 4349

- wat Jakob zich tekort gekomen acht

(Gen 30:32): כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי [33] וענתה בי צדקתי ביום ... את צאן לבן הנותרת [37] ויקח לו יעקב מקל ieder gevlekt en gespikkeld lam en ieder donker lam onder de schapen en gespikkeld en gevlekt onder de geiten zal zijn mijn loon ... [37] En nam **zich** Jakob staaf (staven)

17396 = 4 x 4349

- Jakobs zichzelf toebereide loon

De winst aan vee van Laban (Gen 30:30) was voor Jakob dat wat Laban hem door zijn bedriegelijk verkregen dubbele dienstjijd had onthouden:

(Gen 30:32): שכרי mijn (Jakobs) loon (bij Laban)	530
(Gen 29:30): ויעבד עמו עוד שבע שנים en hij diende bij hem nog zeven jaren	1060 = 2 x 530 - 2 x 7 jaren "mijn loon" = 2 x 530
(Gen 30:35): ויתן ביד בניו en hij gaf in de hand van zijn zonen	550
(Gen 30:40): ולא שתם על צאן לבן en hij zette hen niet bij het kleinvee van Laban	1100 = 2 x 550 - dubbele loon = 2 x 550
(Gen 30:27): בגללי omwille van jou (werd ik Laban gezegend)	85 = 1 x 85
(Gen 30:37): מקל staf (staven)	170 = 2 x 85 - schildte Jakob om dubbel terug te pakken

Dat zou misschien nog juist zijn wanneer een mens de precieze maat van het onthoudene objectief vast zou kunnen stellen. Immers heeft die maat met veel factoren als het recht van bezit zoals door erfenis en het lopen van risico's door de bezittende en het gebruik van faciliteiten van de bezittende te maken. Ook in deze tijd worden lonen bepaald niet aan de hand van objectieve maatstaven maar veelal door een touwtrekken tussen werknemers en werkgevers. Want objectieve maatstaven zijn onmogelijk vast te stellen (= > 31e hfdst) en voor wat het touwtrekken betreft zijn steeds weinigen tot een overleg in redelijkheid in staat. En zo wilde ook Jakob nog krijgen niet door goodwill = 4374 maar door zelf te nemen = 4374 (Gen 30:31):

en hij (Laban) sprak: wat zal ik geven jou, maar sprak Jakob: niet zal je me geven iets

(Gen 30:31): מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר
 wat zal ik geven jou; maar sprak Jakob niet zal je me geven iets wanneer je doet mij deze zaak zal ik opnieuw herder zijn; jouw vee zal ik hoeden **4374**

(Gen 30:40): והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן
 en de lammeren scheidde Jakob **en hij zette de gezichten van het vee op het gestreepte en al het donkere van het vee van Laban**. En hij zette zich kudes apart en niet zette hij hen bij het vee van Laban **4374**

8748

En dat was precies gelijk aan het "zelf willen nemen van kinderen" van zijn beide vrouwen via hun maagden:

(Gen 30:4): ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ... [9] ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה
 en zij gaf hem Bilha haar maagd tot vrouw ... [9] en zag Lea dat zij stilstond van te baren en zij nam Zilpa **17496 = 2 x 8748**

- het zelf nemen van kinderen van twee vrouwen middels hun dienstmeisjes = 2 x 8748

Volgens Jakob ook had Laban hem nog nooit iets gegeven maar had hij alles zelf verdiend:

(Gen 30:26): את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן
 mijn vrouwen en mijn kinderen **waarvoor ik diende jou voor hen** **2687**

(Gen 30:31): לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
 niet zal je geven me iets. Wanneer je doet mij de volgende zaak wil opnieuw ik herder zijn **2687**

In plaats van zich te laten geven en dat misschien wel driemaal voor twee maal zeven jaar en een derde te vervullen ambtstermijn:

(Gen 30:31): מה אתן לך
 wat zal ik je geven **546 = 3 x 182**
- 3 x Jakob (יעקב) = 182

- dekt Jakob zichzelf driemaal in met oneigenlijke middelen:

(Gen 30:40): לבנה לח ולוז וערמון
 (staf/staven van) de frisse/jonge populier en de amandelboom en de kastanjeboom **546 = 3 x 182**

- staven van drie bomen tot bronstig laten worden van het vee en 3 x Jakob (יעקב) = 182

Niet het eigen beter zijn maar het ingaan op de veranderde gezindheid van onrechtdoeners is echter de eerste weg Gods tot gerechtigheid:

(Gen 30:31): ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה
 en sprak Jakob: niet zal je geven me iets **1452**

(Gen 30:33): וענתה בי צדקתי ביום מחר
 en zal getuigen voor mij mijn gerechtigheid op de dag van morgen **1453**

- Jakobs gerechtigheid in zijn ogen met de ene = de Almachtige meer

uiteraard zal men voorstellen tot vergoeding op redelijkheid beoordelen

Maar Jakob moest dat nog leren, als het volgende gedeelte van Jakobs afwijzing van Labans bereidwilligheid:

(Gen 30:27): ויברכני יהוה בגללך [28] ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה [29] ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ... גם אנכי לביתי [31] ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה
en zegende mij Jahwe vanwege jou [28] En hij sprak: bepaal jouw loon bij mij en ik zal geven haar ... [31] En hij sprak: wat zal ik geven jou en sprak Jakob: niet zal je geven mij iets

12690

- samengevat wordt met zowel Labans bereidwilligheid:

(Gen 30:28): נקבה שכרך עלי ואתנה
bepaal jouw loon bij mij en ik zal haar geven

1269

- als met Jakobs zelf nemen middels het eigenhandige "ontbloten van Laban = de witte aan de staven":

(Gen 30:37): הלבן אשר על המקלות
het wit wat aan de staven

1269 - לבן = Laban

Ook op volgende wijze wordt Jakobs afwijzing van Labans bereidwilligheid samengevat met Labans bereidwilligheid:

(Gen 30:31): ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר [32] אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי
En hij sprak: wat zal ik geven jou ... [32] (Jakob bestemt zijn loon) ... en dat zal zijn mijn loon

8070

(Gen 30:28): נקבה שכרך עלי
bestem jouw loon bij mij

807

Met andere woorden was door in te gaan op Labans bereidwilligheid Jakob ook tot zijn doel gekomen. Laban wilde hem loon geven, maar Jakob "schildte zelf de Laban aan het daglicht" door het vee op het gespikkelde en al het donkere van Labans kleinvee te richten. Volgende gelijkheid:

(Gen 30:28): שכרך
jouw (Jakobs) loon (zal ik je geven)

540

(Gen 30:40): אל עקד וכל חום בצאן לבן
(hij richtte het vee) op het gespikkelde de en al het donkere in het vee van Laban

540 - Jakobs zelf genomen loon

- levert naar betekenis gesubstitueerd het volgende op:

en hij richtte de gezichten van het vee op zijn loon dat Laban wilde geven

Jakob was zo zeker van zijn gerechtigheid dat hij tegen Laban zegt (Gen 30:33):

en zal getuigen voor mij mijn gerechtigheid op de dag van morgen (= straks) wanneer jij komt vanwege mijn loon voor jouw aangezicht: al wat niet is gevlekt en gespikkeld onder de geiten en zwart onder de schapen: gestolen hij bij mij

Maar als gezegd kwam zijn idee van loon niet aan de maatstaven Gods en daarmee niet aan de heiliging van de zevende dag toe:

(Gen 30:33):	כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי wanneer jij komt vanwege mijn loon voor jouw aan- gezicht: al wat niet is gevlekt en gespikkeld onder de geiten en zwart onder de schapen: gestolen hij bij mij	3180 = 6 x 530
(Gen 30:33):	שכרי mijn loon	530

Zijn vooropgezette plan was naar het wereldse idee van gerechtigheid en hield derhalve twee maal zo veel "boom van kennis van goed en kwaad" als "boom des levens" in:

	עץ הדעת טוב ורע boom van kennis van goed en kwaad	932
	עץ הדעת טוב ורע boom van kennis van goed en kwaad	932
	עץ החיים boom des levens	233
(Gen 30:31):	לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה niet zal je geven mij iets wanneer je doet voor mij deze zaak: (Jakobs voorstel van de gespikkelden enz)	2097

Jakobs gerechtigheid was in zoverre gerechtigheid dat hij niets stal en zo "het vele vee" uit het laatste vers van Jakobs verwervingen terecht verkregen was:

(Gen 30:32):	כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי ieder gevlekt en gespikkeld lam en ieder donker lam onder de schapen en het ge- spikkelde en gevlekte onder de geiten en het zal zijn mijn loon	2247 = 3 x 749 - Jakobs loon
(Gen 30:33):	כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב al wat niet hij (is) gevlekt en gespikkeld onder de geiten en donker onder de schapen: gestolen (hij bij mij)	1498 = 2 x 749 - af
(Gen 30:43):	צאן רבות veel vee (verkreeg Jakob)	749 = 1 x 749

Want bij het tweede citaat behoort weliswaar nog de tekst "hij bij mij", maar er was niets van "gestolen vee bij hem". De twee hebreeuwse woorden behoren er derhalve in dit verband niet bij, anders dan het woord "gestolen" er wel bij hoort. Want vanwege zijn in-greep van het richten van de gezichten van vee op het voor hem bestemde vee was toch niet al zijn verkregen goed terecht verkregen. Want in de rij van **vee** als zijn loon horen in het door hem verworvene (Gen 30:43) dienstmaagden en knechten niet thuis:

(Gen 30:43):	ושפחות ועבדים en dienstmaagden en knechten	932 - boom van kennis van goed en kwaad = 932
--------------	---	--

- en zo bleef dat over "wat aan de staven was":

(Gen 30:43):	צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים veel vee en dienstmaagden en knechten en ka- melen en ezels	2114
(Gen 30:43):	ושפחות ועבדים en dienstmaagden en knechten	932 _____ (af)
(Gen 30:37):	אשר על המקלות (het wit) wat aan de staven	1182

Aan de staven was "het wit" oftewel "de Laban":

(Gen 30:37): הלבן אשר על המקלות
het witte wat aan de staven (was)

הלבן - het witte, de Laban (ה = de en לבן = Laban)

- en dus was niet alles terecht verkregen. Hetzelfde wordt weergegeven met het verschil tussen Jakobs voorstel tot dienen en loon en zijn daadwerkelijke afzonderen van loon. Jakob stelt als dienst en als loon voor (Gen 30:31):

jouw vee zal ik weiden [32] Ik wil gaan door al jouw vee vandaag verwijderend van daar alle gevlekte en gespikkelde lam en alle donkere lam onder de schapen en gespikkeld en gevlekt onder de geiten*

* dat hier van imperatief sprake zou zijn en **Laban** het loon van Jakob met veel trucs afzonderde als vaak uitgelegd, wordt eenduidig door het 35e vers gelogenstraft

- en zondert na Labans instemming af (Gen 30:35):

en hij verwijderde op die dag de gestreepte (gebonden) en gevlekte bokken en alle gevlekte en gespikkelde geiten, alles waaraan wit (was) aan hem en al het donkere onder de schapen en gaf het in de hand van zijn zonen

Het verschil lijken de gestreepte bokken (את התישים העקדים) te zijn, maar Laban zou een directe afwijking van de afspraak meteen opvallen. Derhalve is dat onbekende woord *ha'akudiem*:

ogenschijnlijk voor "ringen" vanwege het "binden" (עקד - Gen 22:9), maar dat kan vanwege het 40e vers niet zijn

- een synoniem of voor "gevekt" of voor "gespikkeld". Met het volgende qua getalwaarde reeds aan het in het 33e vers voorgestelde loon = 3585 gelijke afgezonderde deel:

(Gen 30:35): את התישים העקדים והטלאים de gestreepte en gespikkelde bokken	1496
ואת כל העזים הנקדות והטלאים en alle gevlekte en gespikkelde geiten	1605
וכל חום בכשבים en al het zwarte onder de schapen	484 _____ +
(Gen 30:33): צאנך אשמר [32] אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים jouw vee zal ik weiden [32] Ik wil gaan door al jouw vee van- daag verwijderend van daar alle gevlekte en gespikkelde lam en alle donkere lam onder de schapen en gespikkeld en ge- vlekt onder de geiten	3585

- maakt derhalve in werkelijkheid het overblijvende deel "alles waaraan wit (was) aan hem" het teveel genomene uit:

(Gen 30:35): כל אשר לבן בו - לבן = "Laban" en "wit" =>
alles waaraan wit aan hem

alles waaraan de Laban aan hem (nog kleefde)

Het verschil was derhalve "alles waaraan Labans merkteken (was)" oftewel alles wat eigenlijk Laban toebehoorde. Alles was wel volgens de regels verkregen, want niet tegen het afgesprokene was om het bronstige vee voor de voor hem bestemde soort vee te zetten. Echter zijn met geen regelgeving alle mazen te dichten en kan alleen het luisteren naar het geweten = de stem Gods juist gedrag bewerkstelligen. En daarom was toch niet alles rechtmatig oftewel "volgens Jakobs eigen normen onberispelijk verkregen":

(Gen 30:2): ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי
 אשר מנע ממך פרי בטן ... [15] ותאמר לה
 המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני
en ontbrandde de toorn van Jakob tegen Rachel
 en hij sprak: soms in de plaats van de Eeuwige ik wel-
 ke onthield jou de vrucht van de buik? ... [15] En zij
 (Lea) sprak tot haar (Rachel): soms een weinig jouw
 nemen mijn man dat je neemt ook de liefdesappelen
 van mijn zoon?
- Rachal berispt door Jakob en door Lea

42260

(Gen 30:35): את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות
 והטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים
 de gestreepte en gespikkelde bokken en alle gevlekte en
 gespikkelde geiten, **alles waaraan wit aan hem** en al
 het zwarte onder de schapen
- Jakobs genomen loon niet geheel vrij van een deel van Labans bezit

4226

Het gaat hier om het klassieke verschil tussen "handelen volgens de regels" als moraliteit naar wereldse normen en het "handelen volgens het geweten" als moraliteit naar goddelijke normen. Van de laatste gaan de rechtsbepalingen van de thora uit, want het geweten heeft geen massale jurisprudentie en regels tot dichten van mazen nodig om tot redelijkheid te komen:

zo schrijven vele voorschriften in de thora voor om bij misdrijf niet alleen de schade te vervangen, maar ook "één vijfde deel toe te voegen" (Lev. hfdst. 5/19/22/27). De gewetensvolle mens onderzoekt zelf of hij in zijn recht stond of niet. Wanneer niet zo probeert hij niet met dure advocaten zijn verantwoordelijkheid te ontlopen. Hij vervangt de materiële zijde van de schade = "de 4 van de 5" welke hij veroorzaakt heeft. En hij voegt het geestelijke deel = "het één vijfde deel" = "de 1 van de 5" eraan toe door *veranderde gezindheid te tonen*. Dat eerst kan de slachtoffers ook troosten en de veroorzaakte onrust opheffen oftewel dat eerst kan gerechtigheid bewerkstelligen. De rechtsorde van de thora is de enige welke de innerlijke moraliteit verlangt

Jakob handelde rechtschapen naar regels maar nog niet rechtschapen naar innerlijke moraliteit. En zo vat zijn idee van gerechtigheid niet alleen het gedeelte van zijn onbetaalde werk maar ook het gedeelte van zijn oneigenlijke ingreep samen:

(Gen 30:33): וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי
 לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום
 בכשבים גנוב הוא אתי
 en zal getuigen voor mij **mijn gerechtigheid** op de dag
 van morgen wanneer je komt vanwege mijn loon voor
 jouw gezicht: al wat niet gespikkeld en gestreept onder de
 geiten en donker onder de schapen: gestolen hij bij mij

4633

(Gen 30:29): אתה ידעת את אשר עבדתך ואת אשר היה מקנך אתי
 ... [40] והכשבים הפרידיעקב ויתן פני הצאן
 אל עקד וכל חום בצאן לבן
 jij weet wat ik diende jou en wat werd jouw vee bij mij ...
 [40] En de schapen scheidde Jakob **en hij richtte het ge-
 zicht van het vee op het gestreepte en al het donkere
 van het vee van Laban**

46330

(Gen 30:31): מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה ...
 [33] וענתה בי צדקתי ביום מחר
 wat zal ik geven je. En sprak Jakob: niets zal je geven mij ...
 [33] En zal getuigen voor mij mijn gerechtigheid op de dag
 van morgen
9266 = 2 x 4633
**Jakobs gerechtigheid naar
 dubbele wereldse moraal =
 2 x 4633**

Laban had dan ook niet in Jakobs gerechtigheid geloofd (Gen 30:33):

*en hij (Laban) sprak: zie, **wanneer toch mocht geschieden** naar jouw woord*

(Gen 30:34): לו יהי **61**
 wanneer toch mocht zijn/geschieden
 - יהי = **jussivus = wensvorm = "moge zijn/geschieden" (anders: יהיה) en lu (לו) = "o wanneer toch"**

(Gen 30:33): גנוב **61**
 gestolen

Gesubstitueerd naar gelijke getalwaarde staat er:

*en hij (Laban) sprak: zie, **gestolen** naar jouw woord*

- als ook volgende getalwaarde de zienswijze van Laban aangeeft:

(Gen 30:33): גנוב הוא אתי [34] ויאמר לבן הן לו יהי כדברך [35] ויסר ביום ההוא את התישים העקדים ... [37] ויקח לו יעקב מקל **11000**
 gestolen hij bij mij [34] En sprak Laban zie "gestolen naar jouw woord" [35] En hij nam weg op die dag (alle gestippelden enz) ... [37] En nam zich Jakob staf (staven)

(Gen 30:40): ולא שתם על צאן לבן **1100**
 en niet zette hij hen bij het vee van Laban
 - "**niet zette hij bij Labans vee**" = **1100 als samenvatting van het "gestolen hij bij mij tot en met het nemen van staven" = 11000**

Labans zienswijze van Jakobs vee als van hem gestolen speelt derhalve een belangrijke rol in het volgende hoofdstuk van de thora (=> 31e hfdst).

Men zal God vertrouwen en niet eigenhandig nemen en daarmee zijn tegenstanders verder van God verwijderen. Want ook al staat hij vergaand in zijn recht, zo wordt toch een geslepen handelend mens voor een "zwart schaap" en daarmee voor een ongeloofwaardig iemand gehouden:

(Gen 30:33): גנוב הוא אתי **484**
 gestolen hij bij mij

(Gen 30:35): וכל חום בכשבים **484**
 en al het zwarte onder de schapen
 - **deel van Jakobs bedongen loon**

(Gen 30:32): שה חום **359**
 het zwarte schaap

שטן **359**
 satan, tegenstander

Zeker door de meerderheden meestal van uiterlijk nette maar innerlijk weinig principiële mensen = "de mensen met witte gewaden" = "de Labans" wordt men voor een zwart schaap gehouden, hoe gering ook de eigengerechtigheid afgemeten aan het vele de eigen persoon aangedane onrecht mag zijn. Massa's hebben de leugen lief maar God zorgt. Want zoals hij naar Rachel omzag en zij geen kunstgrepen had hoeven aanwenden:

(Gen 30:22): ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים **1526**
en gedacht de Eeuwige Rachel en hoorde op haar
de Eeuwige

- zo zag hij ook naar Jakob om en had hij Laban een willig gemoed gegeven:

(Gen 30:28): ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה **1526**
en hij (Laban) sprak: bestem jouw
loon bij mij en ik zal haar geven

En zo opende hij ook voor Lea de toegang weer tot Jakob:

(Gen 30:14): ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה **1526**
en hij (Ruben) bracht hen (de liefdesappelen) naar
Lea zijn moeder. En sprak Rachel tot Lea

- het ontstaan van een doorbraak voor de verstoten Lea

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400